İkinci sene: No. 27 Perşembe 13 Nisan 1933

AFACAN

ADRES
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Sayısı 3 Kuruş

Perşembe günleri çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
M. FARUK

Sayısı 3 Kuruş

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 125 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

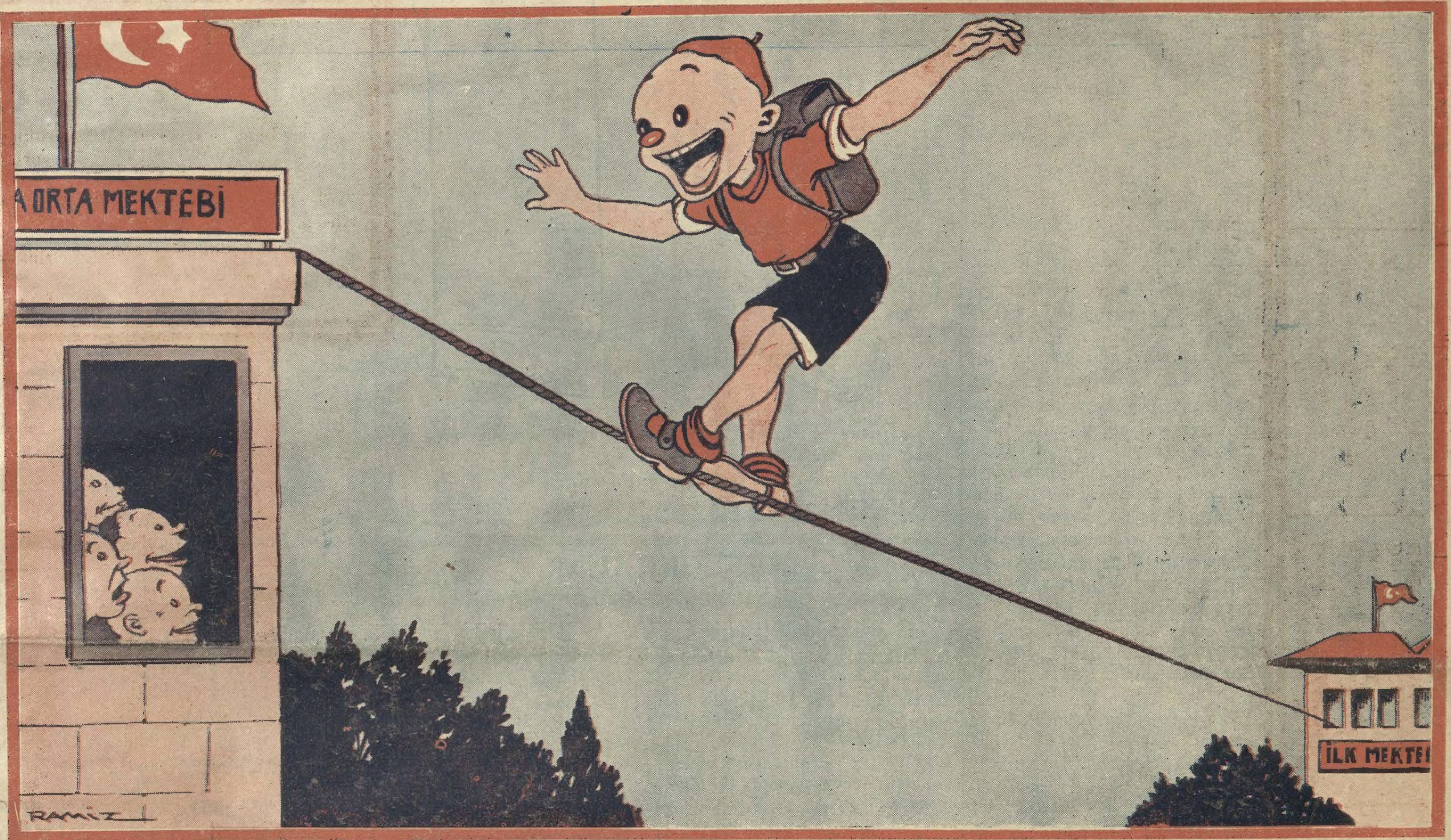

İmtihan denilen şey Sırat köprüsüne benzer!

Afacan — Şaşırtmayın yahu, yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik, önümüzde iki adımlık yol kaldı, bırakın da yuvarlanmadan selâmetle sizin tarafa geçelim!

Son Sınıf İmtihanlarına Doğru

Atalarımızın " Korku dağları bekler.. „ Dedikleri gibi imtihan korkusu da beşinci sınıftaki afacanların yüreğinde hop hop ediyor..

Bayramı atlattık.. 23 Nisan bayra mı da geliyor.. Sonra 5 Mayıs tatil günü de gelecek.. Ondan sonra dehşeeeet!!!.. Beşinci sınıftaki Afacan arkadaşlarımı yeni, yepyeni bir korku saracaktır.

Bu korku gerçe, sene başlangıcında bir parça vardı. Fakat bir aydanberi, hele geçen hafta alınan karnelerden sonra, büsbütün arttı. Öyle değil mi?..

Dördüncü sınıfa kadar olanlar için mesele yok.. Biraz daha çalışırlarsa üç devre notlarının vasatîsini alarak sınıf geçebilirler. Beşinci sınıfta veya orta mektep son sınıflarında mesele öyle miya?.. Farzedelim ki sene içinde çok çalışmışsınız, notlarınız da çok mükemmel.. Fakaf aksilik bu ya.. İmtihanda diliniz tutuluyor. Meselâ hocanız:

— Titikaka gölü neededir diye soruyor?

Hay aksi şeytan hay.. Siz bu gölün nerede olduğunu pekâlâ biliyordunuz. Haydi bakayım, kör şeytan onu aklınıza getirir mi hiç?.

— Çelyoskin burnundan geçen tul dairesini bana gösterir misiniz?..

Ayıkla pirincin taşını... Bu burun her halde kendi burnunuz değil.. Afrikanın Cenup burnu deseniz, değil... Zira o, Ümit burnudur. Cenubî Amerikadaki de değil.. O da Horm burnudur. Şimdi haritaya bakıyorsunuz, elinizi şakağınıza koyuyor, düşünüyorsunuz.. Gelmiyor, gelmiyor... Bir türlü hatıra gelmiyor.. Tam kapıdan çıkarken Titikaka gölünün Cenubî Amerikada, Çelyoskin burnunun Şimalî Asyada olduğunu hemen hatırlıyorsunuz ama iş, işten geçmiş, imtihan tenceresinden size verilen not kotarılmıştır.

Şimdi, beşinci sınıf afacanları İlk mekteple Orta mektep arasında ip üstünde oynayan birer cambaz gibidir.... Bakalım, bu ipin üstünden orta mektebe kimler atlayıp geçecek, kimler yarı yolda muvazenesini kaybedip düşecek. Dilerim ki hiçbir afacan kardeşim bu cambazlık hünerinde en usta a letizim yapanlardan geri kalmazlar, ve muvaıfakıyetle bir mektepten bir mektebe atlarlar... Amiiiiiiiiin.

Kitap Hediyelerimiz

Afacan kulübü âzalarına müjde... Bütün kulüp âzalarımıza vadettmiş olduğumuz hediye kitapları yakında dağıtmaya başlıyacağız.. Lütfen kulüp âzalarımız kitap hediyesi için bu sayıdan itibaren neşrine başladığımız son sahfedeki kopunları toplamağa başlasınlar.

AFCAN

AFACAN

KULÜBÜ

ikinci tertip kuponları

No. 7

Bu kuponlardan sırasile 4 tane getirenler Afacan kulübüne girebilir.

Iki fotoğrafınızı da getiriniz

— 3 —
Sakın üzülme kuzum..
Seni sevenler çokça,
Annen, babandan gayri
Sevenin var oldukça!

— 2 —
Çocuğum neye böyle
Bir sual sordun bana?
Sevenler şöyle böyle
Gönül bağlamış sana!

Beni seviyorlar mı?

— 1 —
Seni nasıl sevmezler,
Sen öyle iyisin ki...
Senin gibi bir çocuk
Dünyada yoktur belki!

— 4 —
Seviliyorsun fakat
Her zaman için değil!
Asıl marifet oğlum
Her zaman için sevil!..

— 5 —
Biliyor musun küçük,
Öyle sevimlisin ki..
Düşündüğünden fazla
Seni severler belki!..

— 6 —
Muallimin az sever,
Annen, baban sever az!
Sevilmek için kuzum
Nedir bu ettiğin naz!

Arkadaşlarım ve bildiklerim benim için ne söyl yorlar?

— 1 —
Sen melekler gibisin,
Söyle kim sevmez seni?
Durmadan söylüyor bak
Herkes iyiliğini!...

— 2 —
Bu ne kuzum küçük Bey..
Dev aynasında mısın?..
Seni kimse anmıyor
Bu söz aklında kalsın!..

— 3 —
Fıs.. Fıs.. Fıs. bir şeyler.
Söylüyorlar arkanda..
Bunu kendin bul yavrum,
Ne söylerlerse hakkında!..

— 4 —
Bazan iyiliğini,
Bazan fenalığını..
Ara sıra da biraz
O ukalâlığını!..

At, halı ve boynuz

Vaktile ihtiyar bir kadının ahmak bir oğlu vardı. Bir gün Ahmet üç nohut tanesi buldu, onları bir tarlaya ekti ve nohutlar filiz sürünce başlarında nöbet beklemeğe başladı. Bir gün yine nohutların yanına geliyordu. Orada bir Turna kuşu gördü, gizlice yaklaşararak onu yakaladı. Turna ona:

— Beni öldürme! Sana bahşiş vereyim.. dedi.

Ahmak ta: — Ver.. diye cevap verdi.

Turna ona bir at vererek: Para istediği zaman ata «dur!» ve paraları aldıktan sonra da «hayır!» demesini tembih etti. Ahmak atı aldı ve üstüne binerek: — Dur! dedi, at derhal gümüş halinde parçalandı. Ahmak güldü; sonra: — Hayır.. dedi, gümüşler, yine at oldu.

Ahmak, Turnanın yanından ayrılarak atı evine götürdü. Onu ahıra çekerek anasına: Ata «dur!» demeyip «hayır!» demesini tembih etti. Sonra yine nohutların yanına gitti. Anası ise oğlunun sözlerine hayret ederek düşünceye daldı ve bundan ne çıkacağını anlamak için ata «dur!» dedi. At, derhal gümüş halinde parçalandı. İhtiyar kadının gözleri faltaşı kadar açıldı, gümüşleri odasına taşımaya başladı, gözleri doyduktan sonra: «hayır!» dedi.

O esnada ise Ahmak, Turna kuşunu tekrar yakalamış, onu öldürmek isteyordu. Turna:

— Beni öldürme! Sana bahşiş vereyim.. dedi ve ona bir halı vererek: karnın acıktığı zaman «açıl!», doyduktan sonra da «kapan!» demesini tembih etti.

Ahmak o anda tecrübeye girişerek: «açıl» dedi ve halı açıldı. Karnı doyduktan sonra da: «kapan!» dedi, halı katlandı. Halıyı alıp, eve götürdü. Anasına da: Halıya «açıl!» demeyip «kapan!» demesini tembih etti. Sonra yine nohutlarının yanına gitti. Anası ise ata yaptığı gibi, halıya da «açıl!» dedi, istediği gibi karnını doyurdu, sonra «kapan!» dedi, halı katlandı..

Ahmak, yine Turnayı yakalamıştı. Turna ona bir boynuz verdi, havalanırken: «boynuzdan!» demesini tembih etti. Lâkin Ahmak bu sözü söyler söylemez; boynuzdan iki delikanlı çıktı, ellerinde sopalarla onu dövmeğe başladılar, zavalının ayakta durmaya kuvveti kalmadı. Turna yukardan: «boynuza!» diye bağırdı, delikanlılar ortadan kayboldular.. Ahmak, neden sonra evine döndü ve anasına: «boynuzdan!» demeyip «boynuza» demesini tembih etti.

Anası ise Ahmak komşulara gidince, kapıyı sürgüledi ve «boynuzdan!» dedi. Derhal iki delikanlı karşısına çıkarak ellerindeki sopalarla onu dövmeğe başladılar. Kadın şimdi sesi çıktığı kadar bağırıyordu.

Ahmak, anasının bağrışlaraını işiterek koştu; fakat kapı sürgülü idi, bunun üzerine: «boynuza! boynuza!» diye bağırdı. Anası neden sonra kendine gelerek oğluna kapıyı açtı, Ahmak içeriye girınce:

— Ana ben sana tembih etmedim mi?.. dedi. Şimdi Ahmak bir ziyafet tertip etmeği düşünüyordu, memleketin ileri gelenlerini evine davet etti. Misafirler gelince Ahmak ahırdan atı çıkardı, «dur!» dedi. At derhal gümüş halinde parçalandı. Misafirler hayret ettiler, gümüşleri yağmaya başladılar. Ahmak «hayır!» dedi, at tekrar meydana çıktı, yalnız kuyruğu yoktu.

Ahmak, misafirlere ikramda bulunmak zamanı geldiğini görerek halıyı çıkardı, «açıl!» dedi. Derhal halı açıldı ve muhtelif yemeklerle içkiler ortaya çıktı. Misafirler istedikleri kadar içki içtiler.

Herkesin keyfi yerine gelince Ahmak: «kapan!» dedi, halı kapandı.

Misafirler esnemeğe başladılar, onunla alay ederek:

—Hepsi bukadar mı? dediler.

Ahmak: — Müsaade buyurunuz; şimdi sizin için gelecektir diye cevap verdi, boynuzunu getirdi.

Misafirler bir ağızdan: Boynuzdan! diye bağırdılar. Fakat birdenbire karşılarına iki delikanlı çıktı ve ellerindeki sopalarla onları pestile çevirdi.

Misafirler çaldıkları paraları iade ederek kaçtılar.. Ahmak ta anasile beraber mes'ut yaşamaya ve mal biriktirmeğe başladı.

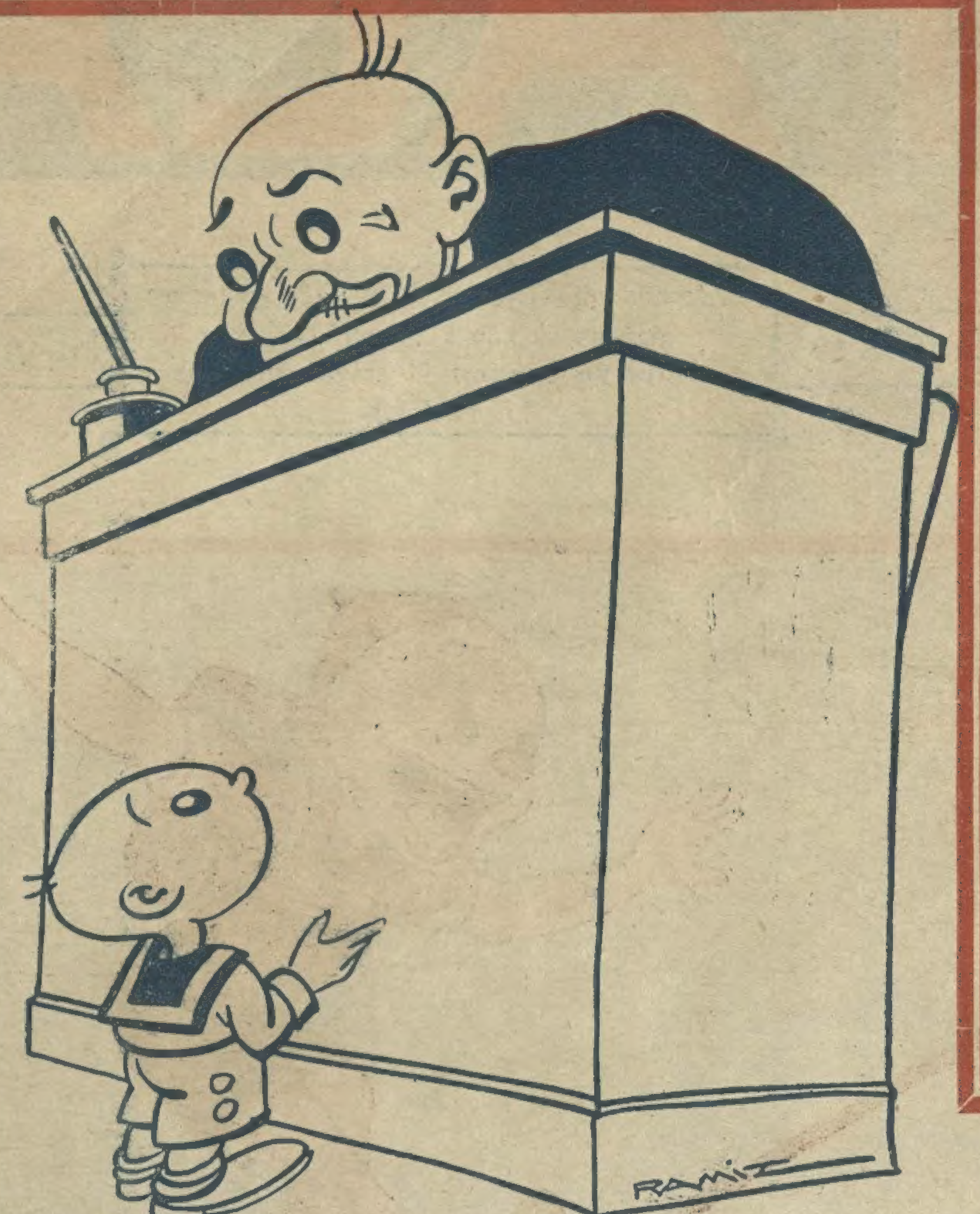

Çocuk — Bizim Çamlıcanın havası İsviçrenin havasından daha güzeldir.
Muallim — Sen İsviçreye gittin mi?
Çocuk — Hayır gitmedim ama, sinemada gördüm..

ŞEN FIKRALAR

Yeni mektepdeki vaziyeti

Halidenin babası yaramazlığından dolayı bulunduğu mektepden almış, yer değiştirirde uslanır diye başka bir mektebe göndermişti.

Bir kaç gün sonra eski mektebinden Zekiye tesadüf etti. Zeki sordu:

— Haldun nasıl artık uslu duruyor, kafa, göz yarmıyorsun ya?

Haldun içini çekti ve alnındaki yarayı göstererek:

— Evet çok uslu duruyorum. Sizde iken ben herkesi döverdim. Burada ise daha ilk günü beni kafamdan yaraladılar.

Zeki cevap verdi:

— Maşallah çok uslanmışsın!

Daha kal

Cemile ile Kaya daima birbirlerile çikolata, şeker meselelerinden kavga ederlerdi. Cemile biraz şişmanca bir kız olduğundan kardeşini daima korkutabilirdi. Geçen yaz Cemile, anne ve babasile birlikte Bursa kaplıcalarına zayıflamağa gitmişti. Kayaya bir mektup yazdi:

« ... Bursa bana çok yaradı. Dört haftada ağırlığımın yarısını kaybettim, daha ne kadar kalayım sevgili Kayacığım?»

Kaya, ablasına bir mektupla şu cevabı verdi:

« ... Dört hafta daha kal ablacığım!!.»

Taliinizi ... İster m...

Küçük Afacanlar, eğer kendinizin, ark... mayı seviyorsanız Afacan bugün size yeni b... öyle eğlenceli bir şey ki.. Fala bakmak için... Evvelâ aşağıdaki suallerden birini seçer, s... 1 den 6 numaraya kadar hangi adedi gös... anlamış olursunuz.

Bu fala toplu bir yerde, arkadaşların... lenceli olur. Haydi akalım, şimdi zarı ele al...

SUA...

1 — Beni seviyorlar mı?

2 — Kusurlarım çok mu?

3 — Talihim bana yardım edecek mi?

4 — Muallimim benden memnun mu?

5 — Arkadaşlarım ve bildiklerim benim ... yorlar?.

6 — Hayatt... cak mıyım?

7 — Acaba... rim var?

8 — Arkad... kilde iyi geçin...

Yemiş...

Çilek
Ben Arnavut köylüyüm!

Ceviz
Kabukla örtülüyüm!

Kiraz
İşte, bastım dalları!

Ayva
Hastayım, rengim sarı!

Muşmula
Her tarafım çürüdü!

Fındık
Namım aldı yürüdü!

Ü...
Gelin İzmir...

Vi...
Benzerim ...

E...
Yanaklarım...

Şe...
Tuttu, orta...

D...
Karası lek...

Ze...
Onu dalınd...

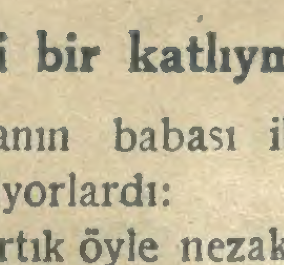

Evi bir katlıymış

Afacanın babası ile annesi kavga ediyorlardı:

— Artık öyle nezaketsiz davranırsan kendimi pencereden atacağım.

O sırada top oynamaktan avdet eden Afacan:

— Bırak söylesin baba, zaten ev bir katlı.....

Dışarı çık...

Muallim A...

— Söyle A... da vırvır konu... bir şey söylem...

— Konuşar... sınız da.....

K...

Kayık köp... idi ki bir çoc... kolunu dürtere...

— Bey a... nını babam o...

— Niçin ...

— Babam... kayıkçı bender...

Baba — Aysel ne yapıyorsun öyle..
Aysel — Ne yapacağım Beybabacığım, otomob...

— 5 —
Doğrusu budur kuzum,
Kimseden çıkmıyor ses..
Sana olan fikrini
Bugün saklıyor herkes!

— 6 —
Senin Afacanlığın
Dillere destan olmuş..
Sana söylenen sözden
Bütün kulaklar dolmuş!..

Hayatta muvaffak olabilecek miyim?

— 1 —
Pısırıksın, hayatta
Bilmem nasıl yürürsün!..
Cesaretsiz olursan
Hep sefalet görürsün!..

— 2 —
Evet, sen hayatında
Muvvaffak olacaksın..
Çezbedersin, kavisin,
Her işte muvaffaksın!..

— 3 —
Lâyıksın, Afacanım,
Sen muvaffakiyete!..
Bir işaret koyuver..
Bugünden bu, bu niyete!

...Öğrenmeyi ...misiniz?

...aşlarınızın veya aile efradınızın falına bak...r fal öğretiyor. Bu fal, bu bahar günlerinde ... yalnız bir tavla zarının bulunması kâfidir. ...onra zarı atarsınız. Zarın üste gelen kısmı ...steriyorsa o numaralı şiiri okur ve falınızı

...ız ve aileleriniz arasında bakarsanız çok eğ...ārak taliinizi deneyiniz.

...LLER

...ı için ne söylü-

...ı muvaffak ola-

... ne meziyetle-

...aşlarımla ne şe-...ebilirim ?

9 — 1933 senem nasıl geçecek?

10 — Ömrüm nasıl geçecek?

11 — Zengin olacak mıyım?

Bu suallerin " 5 „ cevabı bu nüshadadır, gerisi gelecek nüshada neşredilecektir.

Kusurlarım çok mu?

— 1 —

Aman.. Aman.. şuna bak.
Kusurum var mı diyor?
A kuzum kusurların
Bin araba ediyor !

— 2 —

Haydi seni üzmeyim..
Söyleyim falını ben..
Kusurların az, fakat
Esaslıdır kökünden!!

— 3 —

Neye böyle kendini
Durmadan üzüyorsun ..
Hayır, tasavvurun yoktur
Boşa üzülüyorsun !..

— 4 —

Evet, kusurun vardır,
Bildiğinden fazla hem.
Sana bir bir söylerdim,
Eğer hepsini bilsem !

— 5 —

Onlar o kadar çok ki,
Bir değil, bin bir değil ..
" Fakat miniminicik ...
" Adetâ kusur değil !..

— 6 —

Kimler ne derse desin,
Sorma " kusurum ne ? .. "
Doğrusu budur işte:
Ya bir, ya iki tane !

Muallim benden memnun mu?

— 1 —

Dersini bilirsen eğer
Kabına sığamıyor...
Tembellik yaptığın gün
Tokadı da yanıyor !

— 2 —

Hangi dersi bilmedin,
Hangisini yapmadın ?..
Senden çok, çok memnundur
Dilde geziyor adın !

— 3 —

Neye böyle bir ümit
Bekliyorsun a Beyim,
İstermisin sorguna
Şimdi " hayır„ " diyeyim?

— 4 —

Senden öyle memnun ki:
Bu da sana kâfidir,
Onun memnuniyeti
Keyiflerin keyfidir !..

— 4 —

...ayır derdim olmasa
...lmasların eğer ...
...ayanırken onlara
...aşın göklere değer !..

— 5 —

Ufkun açıktır, korkma,
Bir şey demiyor falın..
Hayatta asker gibi
Hep cesaretli kalın!..

— 6 —

Başkasına güvenme,
Talihini kendin yap ...
Sen kendi bilgini,
Kendi kuvvetine tap !..

— 6 —

Ah zavallı yavrucak ..
Hangi gün ders bildin ki ..
Memnun olmak ne demek ?..
Yaka silkiyor belki !..

— 5 —

Sana cevabım şudur :
Evet.. Evet.. Hep evet !
Okunuyor hocanın
Yüzünde memnuniyet !..

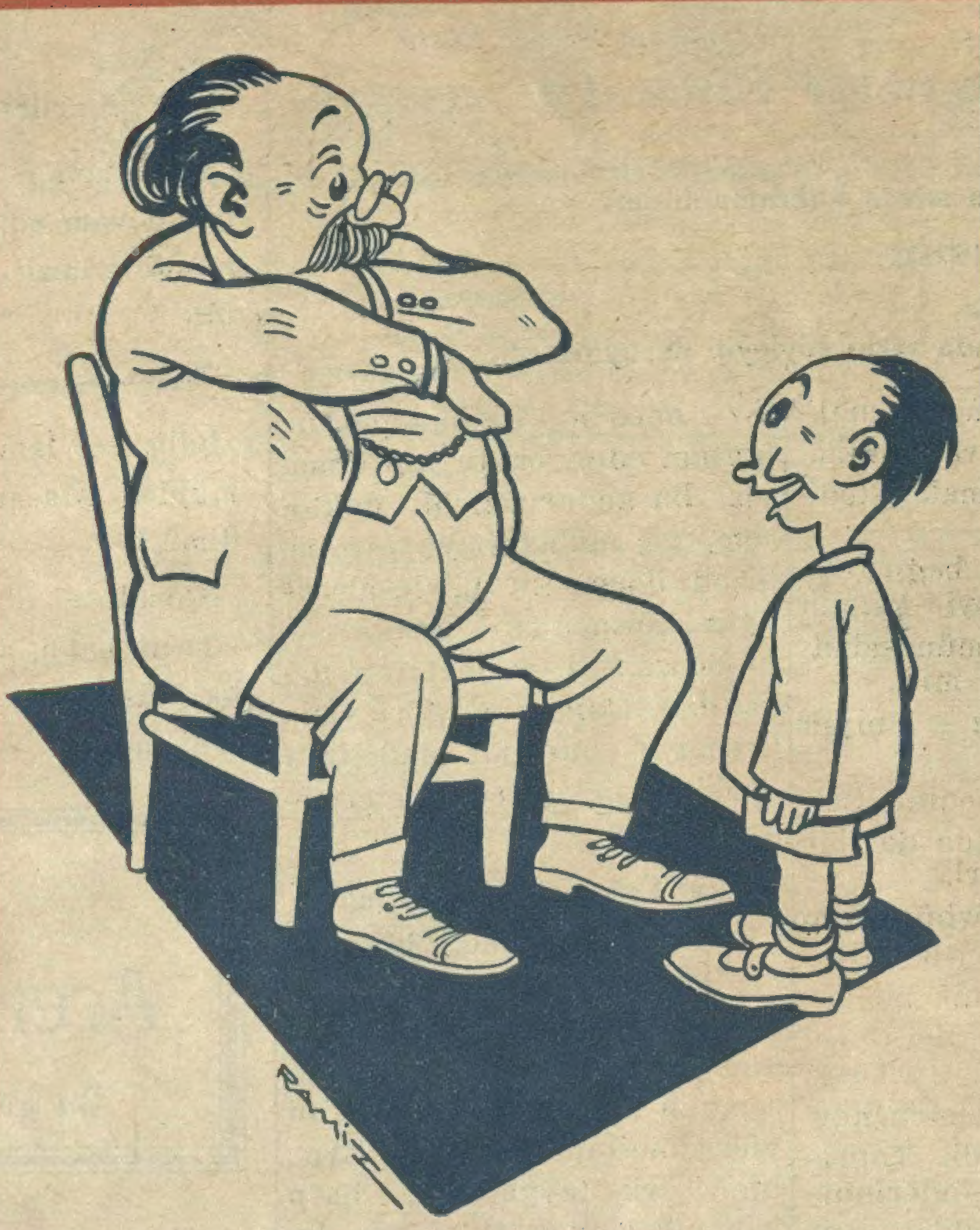

— Senenin en kısa günleri hangi günlerdir?
— Mektebin tatil günleri. Bakınız dört bayram günü kuş gibi gelip geçti..

...lerin dili

...Üzüm
...r bağına!
...Vişne
... dudağına!
...Elma
...n kızardı!
...eftali
...andan yardı!
...Dut
...ke yapar!
...erdali
...da kopar!

Armut
İyisini ayı yer!
Muz
Kokusu cana değer!
Karpuz
Aslı Tekirdağlıdır!
Üvez
Bir hevenkte bağlıdır!
Erik
Türlü türlü cinsi var!
Kavun
İyi seç: Kelek çıkar!...

Miki Fare

...mak istiyormuş

...facanı çağırarak:
...Afacan; niçin sıran...uşursun da burada ...mezsin.
...nları dışarı çıkarır-

...ayıkta

...prüye geçmek üzere ...cuk bir yabancının ...ek:
...amca; kayıkçıya be...oluğunu söylesene. ... oğlum.
...mla beraber olunca ...en para almaz da..

Deli diyecekmiş

Afacanı teyzesi bir gün çağırdı:

— Söyle Afacan, niçin burada gevezelik edersin de dayının yanında bir şey söylemezsin.

Afacan:

— Bana bir şey sormaz. Eğer kendi kendime bir lâf söylersem bana deli diyecek.....

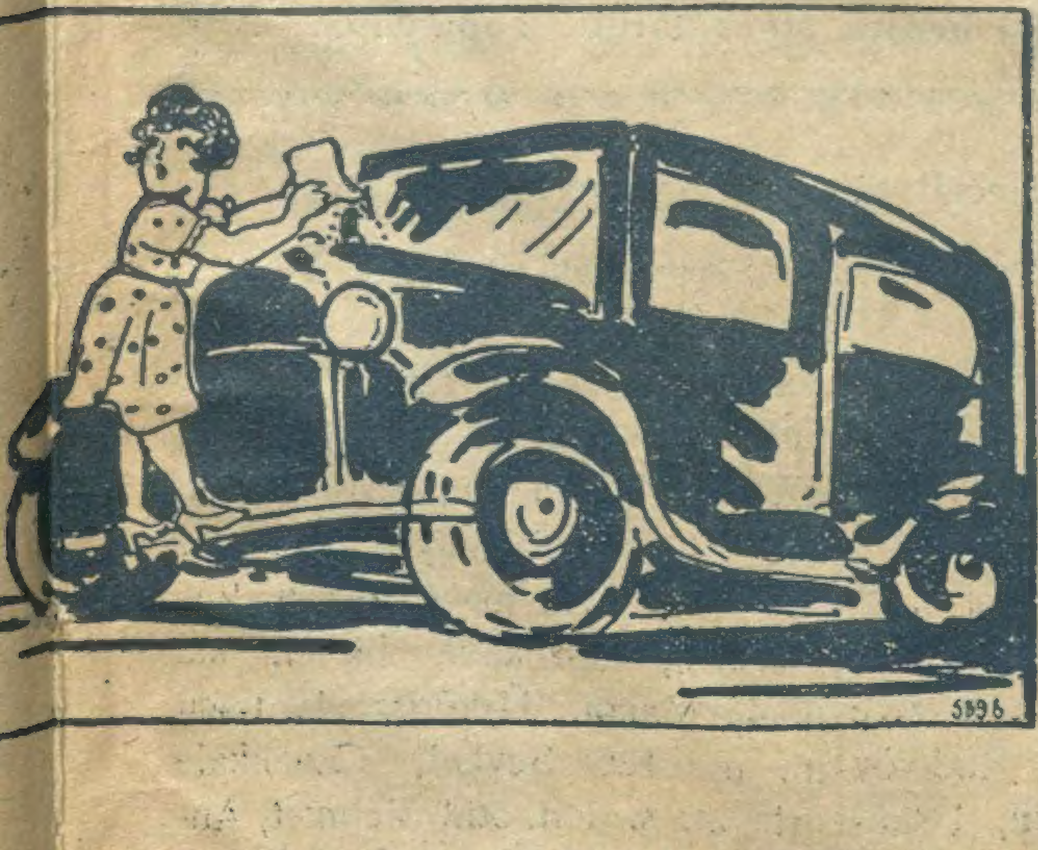

...bil hızlı gitsin diye içine iki beygirlik arpa koyuyorum.

ŞEN FIKRALAR

Aptal

Benim Ahmet isminde bir komşum var. Çok iyi adamdır, fakat Allah ona öyle bir çocuk verdi ki aptal mı aptal. Bir gün, Ahmet bey çocuğu Mehmedi çağırarak: «Oğlum, herhangi bir kapıya vurmadan ve yahut cevap almadan içeri girme.» Mehmet peki dedi. Kapıyı açıp gitti.

Aradan epiyi zaman geçti. Bir gün, bir hırsız nasılsa içeriye girmeğe muvaffak oldu. Ve bir bavulu açarak kıymetli eşyalar çalmak için kollarını sıvadı. Mehmet meğerse uyuyormuş. Kapının gıcırtısından uyandı. Hemen odaya usulca girdi, fakat hırsızı görür görmez dışarı çıktı ve kapıyı vurdu. Hırsız bunu duyunca pencereden fırar etti.

Akşam üstü, babası eve dönüyordu. Evin soyulduğunu görünce oğlunu çağırdı:

Mehmet babasının azarlarını işittikten sonra:

— Baba, ben onu rahatsız etmemek için kapıyı çaldım. Fakat kimsenin bir şey söylemediğini işitince kapıyı açtım, lâkin o kaçtı.

Bir az sustuktan sonra:

—Gördün mü babacığım nasıl sözüne itaat ettim.....

23 Nisana hazırlık

Neclâ, muallim beye ille tutturmuştu, 23 nisanda o da « bir kır gezintisi» piyesinde bir rol alsın diye...

Nihayet arzusu kabul edildi, fakat bir prova yapılacaktı. Provada tesadüfen bir kızında ihtiyar anneannesi bulunuyordu, Neclânın rolüne baktı, baktı.

— Ah, kızım, diye atıldı, Senin piyesini dinlemek için 100 lira da vermek lâzım gelse veririm,

Neclâ, beğenildiğinin verdiği büyük bir gururla:

— Çok lütufkârsınız hanım efendi diyebildi.

Fakat ihtiyar kadın sözüne devam etti.

— Evet, ah bir dinleyebilsem, zira kulaklarım hiç duymazda..

— !!!..

Tarih dersinde

Muallim talebelerini Roma tarihinden müzakere ediyordu.

Hepsine birden sordu:

— Romalılar niçin imparator Oktav'a Augüst ismini vermişlerdir?.

Afacan (Biraz düşündükten sonra) Ağustos ayında doğmuş'ta ondan efendim.

Coğrafya dersinde

Muallim — Ali, söyle bakayım oğlum, Madagaskar adası nerededir?.

Talebe — Dünya üstündedir efendim.

Şen Fıkralar

Neye benziyormuş

Ahmedin tabağına bayramda annesi çok küçük bir revani tatlısı koymuştu. Ahmedin yüzü ekşidi, ağlayacak gibi oldu.

Babası sordu:

— Ne o?. Okadar obur musun sen?. Hem bu yaşta bu nasıl şey?. Neye ağlayorsun bakayım?.

— Babacığım, aklıma bir şey geldi. Benim revanim tıpkı Avrupa kıtasına benziyor.

— Neye?. İyice izah et bakayım!..

— Evet.. Çünki Avrupa da beş kıtanın en küçüğüdür!..

— !!....

Tembelin duası

Ayşe Hanım Refikle Ahmedi yataklarına yatırırken Refik:

— Allahım anneme, babama halama teyzeme can sağlığı ver ve bana rahat uyku nasip et! diye dua edince Ayşe Hanım:

— Ahmet! dedi sen de dua etsene.

Ahmet ellerini göğe kaldırarak:

— Yarabbi! dedi Refikın dedikleri olsun!

— ? ! !

Bekleye dursun

Küçük Perihan elindeki balonu kaçırdı ve gözlerile takip etmeğe başladı, annesi :

— Kızım artık gidelim dedi.

Perihan cevap verdi.

— Bekleyelim anne, biraz sonra uçmaktan yorulunca dönüverir.

Hesap imtihanı

— Söyle bakalım çocuğum, yedi haylaz çocuk deniz kenarına gitseler, beşi suya girse, ikisi girmese, denize kaç çocuk girmiş olur?

— Yedi çocuk.

— Sersem!

— Efendim sizin girmese dediklerinizde muhakkak girerlerde hesabı toptan yaptım.

— ?!!

Büyük babayı ziyaret

Muhsin Bey küçük İclâli yolda görerek sordu.

— Nereye gidiyorsun yavrum.

— Müzeye, büyük babamı ziyarete

— Ya?? büyük babanız müze müdürü mü?

— Hayır efendim iskeleti müzededir.

— ?!!?

Sinema imiş.

— Anne bu gece güzel bir rüya gördüm.

— Ay sen rüyanın ne demek olduğunu bilmiyor musun?

— Tabiî uykuda sinema değil mi?

— ?!!

Kahraman Mektepliler

Yazan: *Necdet Rüştü*

Resimli, büyük, talebeler romani

İlk ve Ortamektep talebelerinin savaş kahramanlıkları

Birinci kısım
- 3 -

HÜLÂSA: Kahraman askerler bir meydanda şarkı söyleyip duruyorlardı.

Hastahane avlusunda karavana borusu çaldı. Zaten askerlerin mideleri de zil çalıyordu. Faiz onbaşı:

—Mustafa can!.. Diye, seslendi, git şu karavanayı al!...

— Mustafa yerinden, bir ok gibi atıldı. Beş dakika sonra, iki kulpundan tutup, güç hal ile getirdiği büyük bakır tencerenin yükselen dumanlarını gördüler.

Simdi hiç konuşmuyorlardı. Yalnız ağızlarının şapırtıları işitiliyordu. Kaşıklar, son sistem yarış otomobilleri gibi, yemeği sür'atle ağızlarına taşıyor; çeneleri, elektrikli birer değirmen gibi, lokmaları öğütüyordu.

"Hasan Yılmaz„ yemeğini çabuk bitirmişti. Ağzını silip, bir kenara çekildi. Bu, manganın içinde en muzip bir askerdi. Yine arkadaşlarile eğlenmek için:

— Şu yediğimiz„ fasulya bana eski bir vak'ayı hatırlatır, dedi.

Arkadaşları:

— Ne gibi?.. Diye, sordular.

Hasan Yılmaz:

— Durun! anlatayım!. Dedi. Bundan üç sene evvel İstanbulda oturuyorduk. Bir akşam annem çorba pişirmişti. Çorbayı büyük bir tencere içinde, ateşte ısıtırken, elektrikler ansızın söndü. Annem, ihtiyat sakladığımız lâmbayı ararken, içimden: " O lâmbayı yakıncıya kadar, ben çorbayı bir tabağa kor, karanlıkta içerim, farkına varmaz, bana bir tabak daha ver, „ derim. Ve netekim öyle yapıp, kepçe ile aktarma ettim. Fakat kaşığım tabakta ağırca bir şeye çarpıyordu. Et, desem, değil; kemik desem, o da değil.. İşte o dakikada elektrikler yandı. Bir de ne göreyim, tabağımda bir fare yavrusu yüzmüyor mu?!.. Aman, Allahım!.. Seyredin siz bendeki gümbürtüyü!...

Bu " Fare „ sözü, yemek yiyen bütün askerlerin miğdelerini bulandırmıştı. " Hasan Yılmaz „ ın bu hikâyeyi mahsus uydurduğunu ve kendilerine muziplik yapmak istediğini biliyorlardı.

" Faiz onbaşı „ bağırdı:

— Şimdi kepçeyi kafana indiririm. Böyle münasebetsizliğin şimdi sırası mı?..

" Hasan Yılmaz „ bıyık altından güldü:

— Yani, dikkat edin. Belki sizin tabağınızda da bir fare bulunabilir!..

Diyerek, büsbütün miğdelerini allak, bullak etti.

" Faiz onbaşı „ nın, bu geveze arkadaşa bir ders vermek için yerinden fırladığı sırada, veri göğü inleten, korkunç bir sada işitildi. Toprağın sarsıntısından önlerindeki karavana, bir taklak atıp, devrildi. Askerler, yekdiğerile kafa kafaya çarpıştılar. Arkasından bir sada daha..

Artık kimse birbirini görmiyordu. Etrafı saran duman, koca ovayı, gece olmuş gibi, karanlık ve simsiyah yapmıştı.

Böyle zamanlarda pek tetik olan " Faiz Onbaşı „ bağırdı:

— Çocuklar!.. Davranın; bu patlayan şey bombadır!..

" Faiz Onbaşı „ nın tahmini doğru çıkmıştı. Hastahaneden doğru bağırmalar işitildi:

— Tayyare!.. Tayyare!..

Yapılacak hiçbir şey yoktu. Bulutların arasında dolaşan, yüksek bir düşmana silâh atmak gülünç birşey olurdu. Askerler, hastahaneye doğru koşmaya başladılar.

Baş hekim " Nilüfer Vefik „ Hanım, telâş içinde, emirler veriyor, dumanın hastaları rahatsız etmemesi için:

— Pencereleri kapatın!.. Diye, bağırıyordu. Koridorda, dahiliye zabiti yüzbaşı " Süleyman „ Beyle karşılaştılar.

" Nilüfer Vefik „ Hanım:

— Süleyman Bey!.. Görüyor musun şu kahpe düşmanın yaptığını? Diye, bağırdı. Hiçbir memlekette esire ve hastaya silâh istimâl edilmez. Biz onların Salibiahmerine hürmet edip. oraya top atmayız. Bu kadar senelik doktorum, kaç muharebeye girdim, hiçbir düşmanın böyle alçaklığını görmedim.

Bu sözleri müteakip fedakâr Başhekim yine dört yana koşmaya, intizamı muhafaza etmek için gayret göstermeğe başladı.

Bir Tayyare Düşüyor!..

Hastahanenin iki kilometre ötesinde Türk tayyare karargâhı vardı. Dumanın dağılması üzerine, askerler o semtten bir çift çelik kanadın yükselmesini gördüler. Evet, bir Türk tayyarecisi, harp için, yükseliyordu. Fakat, bu büyük bir cesaretti. Çünkü havadaki düşman tayyareleri tamam altı tane idi. Altıya karşı, bir... Bu, görülmemiş bir kahramanlıktı.

Yüzbaşı Süleyman Bey:

— Billâhi bu " Tayyareci Bedri „ dir. Diye bahse girişti, hem de 124 Bedridir!

Kâtip Hamit efendi:

— Aman, yüzbaşım, dedi. Nereden de hükmettin?.. Bunu bilmek için insan evliya olmalıdır.

Yüzbaşı:

— Hayır, dedi. Ben Bedriyi küçükten tanırım.. O, İstanbul 43 üncü ilk mektekte okuyordu. Cesur, atılgan, yürekli bir çacuktu. Üç gün evvel, karargâha olduğunu haber aldım, göreceksiniz sözlerim doğru çıkacaktır!..

Bütün gözler, gittikçe yükselen, kahraman Bedrinin tayyaresine çevrilmişti. Çelik kartal, yıldırım gibi mesafeleri aşıyordu.

Türkün neleri yapmağa kadir olduğunu anlamak ve iman etmek için, bu manzara kâfidir. Gökyüzünün, tüyleri ürperten boşluğu içinde altı düşman tayyaresine karşı bir kişi... Bir tane fedakâr ve kahraman yürek!..

(Devamı var)

Karikatür Müsabakası

Karilere

Karikatür müsabakamız devam ediyor. Karikatürlerinizi gönderiniz.

Baba — İşte oğlum, müjde, Afacan getirdim?..

Çocuk — Teşekkür ederim baba, ama acaba müsabakayı kazandım mı?...

Gelecek Hafta

Acem Balası Afrikada

Bu gülünçlü Romanı Merakla bekleyiniz

BİLMECE: 27

Bu haftaki bilmecemiz murabbaaların içine münasip kelimeler koymaktır. Eğer doğru hallederseniz (İstanbul Posta kutusu 617 Afacan 27 inci bilmece memurluğu) adresine gönderiniz. Müddeti 20 gündür.

Soldan sağa doğrn

1 — Eski zaman mektebindeki ceza.
2 — Büyük müsamere gecesi.
3 — Emir veren.
4 — Bir yere gitmek.

Yukardan aşağıya

1 — Büyük dükkân.
2 — Bir erkek ismi.
3 — Çok okumuş, bilgili.
4 — Servet, veya Beşiktaşta bir semt.

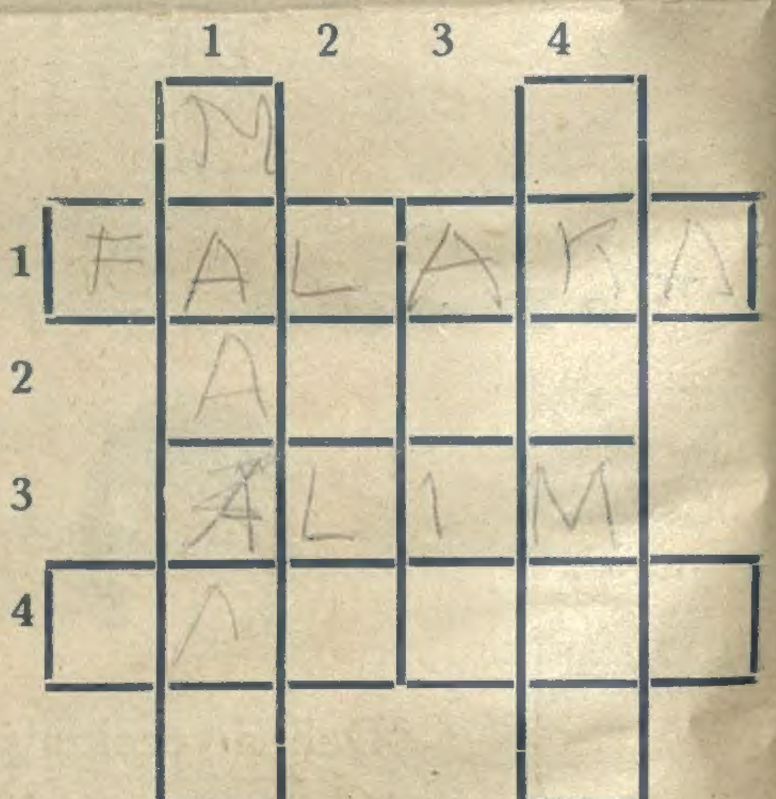

Hediyeler

Elli kişiye büyük hediyeler verilecektir.

Kitap kuponu No. 1

Bu kuponlardan dört tane getiren kulüp âzalarımız birer hikâye kitabi hediye alacaklardır. Toplayınız.

KAZANANLAR

24 Numaralı bilmecemizin halli: **BAHAR. ADANA - HAMAM ANANE-RAMİZ dir.**

Hdiye kazananların isimlerini aşağıya yazıyoruz:

Birinciye:

Balıkesir erkek orta mektebi Sınıf 1 N. 2 Emin Bey bir futbol topu kazanmıştır,.

Dolma kurşun kalem kazananlar

(Taşraya Roman)

İst. Avrupa pasajı N.1 Sabator, Çapa kız M. M. N. 74 Güzin, Edirne Karaağaç M. Necati, Yatı M. N. 330 Habip, İst. Avukat caddesi N. 30 İvan, Manisa Necati Bey m. s. 3 N. 40 Hüsyin, Yedikule 43 üçüncü m. s. 5 N. 91 Hayrettin, Beyoğlu 18 inci m. N. 85 Sadi, Çapa tatbikat m. s. N. 103 Ayten, Bursa Hoca Ali zade M. s. 4 N. 213 İlhan Bey ve Hanımlar.

Musabakada kitap kazananlar

Ankara balıkpazarı Hilâl sok. Aşçı Tevfik, İzmit Yeni Turan m. s. 4 N. 179 Sadullak, İst. 43 üncü m. n. 153 Ali, İst. 43 üncü ilk m. s. 4 n. 93 İhsan, Nazilli kazası 5 eylül mektebi s. 4 n. 566 Kemal, Fatih 13 üncü ilk m. s.4 n. 748 Muzaffer, Beyoğlu 15 inci m. n. 374 Semiha, Yatı mektebi s. 4 n. 27 Faik, Afyon. K. Lisesi s.1-A n. 548 Adnan, Adapazar Elektrik şirketi Şefi Eemin, Beyoğlu Attilâ, Samatya demiryolu caddsi n. 36 Heldûn, Galatasaray lisesi sınıf 5-4 k. 1393 Fikret, Aksaray Haseki cad. n. 54 Ramiz, Izmir Değirmen dağı cad. Emin so. N. 8 İbrahim, Beyoğla 19 uncu m, s. 5.2 n. 455 Hikmet, Kabataş Lisesi s. 1-c, N. 375 Ömer, Eyüp Dikim evinde binbaşı Hamit, Beyoğlu Nejat, Ist. 21 inci mektep N. 222 Tahsin, Manisa Necati Bey mektebi s. 2 N. 443 Reşat, Manisa Necati B. M. N. 131 Nesiha Hanım ve Beyler.

Küçük kutu şeker kazananlar

(Taşraya hikâye)

Mersin Tarla mektebi s. 5. no. 255 Niyazi, Beyoğlu 9 ncu ilk m. 298 Seyfettin, Hayriye Lisesi no. 178 Doğan, Kadıköy Sen jozef L. S. 6-A Adil, Üsküdar 21 inci m. N. 130 Murat, Tophane Topçular cad. N. 318 Mehmet. Konya erkek Lisesi s. 1 N. 249 Handan, Beyoğlu 15 inci ilk m. N,616 Feyza, beyoğlu 17 inci m. s. 5 n. 166 Mustafa, Eskişehir Sakarya cad. Perükâr Emin bey ve hanımlar.

KART kazananlar

Pertevniyal lisesi s. 2 N. 37 Rıdvan, Bigı inhisarlar Avukatı Tayyar bey oğlu Cem, İst. erkek lisesi 1 2 N. 322 Hüseyin, Türkiye Tütün inhisarı ihracat s. P. n. 50 Remziye, Üsküdar Muhtelit orta m. s. 1-A n. 295 Hüseyin, bozcaada ilk m. s.5 n. 43 Manol, Üsküdar 19 unçu m. n. 125 Şevket, Çanakkale orta m. s. 1 n. 562 Mehmet, Ankara Mimar ilk m. s. 3 Ömer, Topkapı Fetma sultan mahallesi u. 26 Rezan hanım ve beyler.

Afacan bilmece kuponu
27

MATBAİ EBÜZZİYA İST.